

KATEGORIA III (osoby dorosłe, szkoły średnie)

„Jest taka wieś... Pizuny”

Jest taka wieś, najmniejsza w kraju,
gdzie ranne zorze człeka witają,
gdzie promień słońca dotykiem pieści,
gdzie wiatr cudownie nuci swe pieśni.
Tam dywany z mchu i wrzosu utkane
z pajęczyn sosny mają firany.
Piaszczyste wydmy złotem błyszczące
grzywy turzycy na bagnistej łące.
Brzozy w ukłonach schylone
świerki w sukniach zielonych,
a buki jesienią w złoto się ubiorą,
by zimą szarą okryć się pokorą.
Tu Tanew wstęgą się wije
szemrze coś, śpiewa, czasem coś zawyje.
Świerszcze wesoło grają swą cykadę
słowiki w trelach własną serenadę.
Tu wszystko jest prawdziwe – takie jak urosło
dąb jest tylko dębem, a sosna jest sosną,
żurawie tańczą walca, bo nikt im nie przeszkadza
król łoś w koronie dumnie po lesie się przechadza.
Tu pod sklepieniem nieba, nie brakuje nigdy chleba.
Wieś Pizuny w środku lasu,
tutaj nikt nie liczy czasu,
tutaj zgiełki świata milkną,
tutaj lęki twe ucichną...
tu usłyszysz serca bicie,
tu sensu nabiera życie.
Pod baldachimem błękitu nieba,
dowiesz się jak mało trzeba,
chwycisz sens życia w pędzie zgubiony.
Gdy sam staniesz po środku lasu
zatopisz się w księżycu blasku
gdy noc mruga oczami gwiazd,
a Tanew ubierze gwieździsty płaszcz,
gdzie żaby piosenkę wieczorną rechoczą,
a raki kąpią się nawet nocą,
gdzie szlak zielony rzekę przecina
tu gdzie wzrastała błogosławiona siostra Bernardyna.
Tu możesz wejść też do „Marusi”,
gdzie według legendy stary diabeł dusi.
Grzybów nazbierasz cały kosz,
a zapach bagien połaskocze w nos.
Na „Rudym bagnie” - bogactwo natury
to tam zapewne diabeł ostrzył swe pazury.

Rude poduchy pod stopami syczą,
stare drzewostany też czasu nie liczą.
W ciszy spoczywają, omszone, zmartwiałe,
Gdyby mogły mówić... ech!nie jedno widziały...
Jakie tajemnice bagna ukrywały
Zachwyca i cieszy piękno okolicy
Najmniejszej na mapie Roztocza – stolicy.

Pani Anna Galka

I miejsce

„To moje Roztocze”

Cóż mogę powiedzieć o tym skrawku ziemi
Na którym się budzę co rana
Czystą wodę piję, powietrzem czystym oddycham
I całym sercem tej ziemi jestem oddana
Tutaj pasma zielonego lasu
Dalej pole i kwitnąca łąka
A nad tym wszystkim słoneczne niebo
Białe obłoki i śpiew skowronka
Małe ciche wioseczki
Przydrożne świątki pór roku pilnują
Ludzie łagodni, życzliwi
Ciężko w swym życiu pracują
Gwarne i czyste miasteczka
Dalej szosa, gdzieś w dal pędząca
A wśród zarośli, w trzcinach
Rzeczka swe pieśni szemrząca
Wszystko się zmienia w ciągu wieków
Tylko ziemia ta sama zielona
Diamentową rosą obmyta z rana
I roztoczańską mgłą otulona
Jesienne lasy kolorami
I nostalgia przepelnione
A w górze klucz żurawi
Z żalem żegna te strony
A zima czasem przykra bywa
Gdy bielutki śnieg wszystko przykrywa
Drzewa ośnieżone, stromej górki boki
Ale przecież i zima ma swoje uroki
Ale wiosną jest najpiękniej
Na tym moim świecie
I drugiego takiego zakątka
Jak moje Roztocze nigdzie nie znajdziecie
Latem to słowiki
Całą noc śpiewają – wartę trzymają
A w pszenicznych łąkach, przepiórki
Do żniw swym głosem wołają
Piękne to moje Roztocze
Wzgórzyste, pachnące, zielone

Szkoda tylko, że przez granicę
Zostało podzielone

Pani Maria Ostasz

II miejsce

„Moja najbliższa kraina”

W skład Polski wchodzi liczne krainy
Góry, podgórze, jeziora, niziny,
Które pejzaże piękne mają
I licznych turystów przyciągają.
Lecz ja uważam, że nasze Roztocze
Jest malownicze i zawsze urocze.
Co tu zobaczę i co usłyszę
O wszystkim zaraz w wierszach napiszę.
I czy to będzie mądre, czy nie
Roztocze jest piękne, niech każdy wie.
Tutaj spędziłam całe swoje życie
I tutaj czuję się znakomicie.
Przyroda upaja w każdej porze roku
I tworzy bezmiar wspaniałych widoków.
Wodne zalewy, jeziora i stawy
Błyszczą jak lustra wśród zielonej trawy.
Latem kołysze się dorodne zboże
Co przypomina falujące morze,
A w szumie drzew i ptaków śpiewie,
Oraz w obłokach płynących po niebie
Tworzy się obraz i leśna muzyka,
Która do głębi serce przenika,
Więc się zatrzymaj, popatrz, posłuchaj.
To takie miłe dla oka, dla ucha.

Pani Zuzanna Rzeszowska

III miejsce